„FRONTOM", Lwów, Kurkowa 8.

Ч. 9. Львів, 10 грудня 1936 Рік I.

10 гр.

фронтом!

ЧАСОПИС БОРОТЬБИ З КОМУНІЗМОМ МАРКСИЗМОМ І МАТЕРІЯЛІЗМОМ

Передплата:	В КРАЮ:		ЗАКОРДОНОМ		Число розрах. переказу 237
	річна	3·50 зол.	річна	30 фр. фр	
	піврічна	1·80 зол.	піврічна	15 фр. фр	
	чвертьрічна	0·90 зол.	чвертьрічна	8 фр. фр	

Загроза людового фронту.

СУЧАСНІСТЬ ВИМАГАЄ ГОСТРОЇ УВАГИ.

Не робимо зайвого алярму: так як сьогодні стоять справи, можемо одного дня пробудитись під новим урядом „людового фронту".

Заповідає цю фатальну неминучість багато подій. Пруть до неї всі темні сили, очевидно — найбільш жиди та масонерія. Остання — ніяка буйда, коли Польща має 43 льожі, про які люди і горобці співають, крім льож тайних. Холодно-здержливе відношення Польщі до СССР, до підмінованої комуною Чехословаччини та Франції, прихильні взаємини з Німеччиною та гострі протижидівські виступи з університетськими бучами включно — стоять комуно-масонсько-жидівській кліці давно кістю в горлі.

Відповідні інструкції на т. зв. орієнтацію пішли давно. Сліпий міг добачити їх у масових страйках, головно

в жидівських фірмах

(наше Сколє, Стрий, Монастериська, Калуш, Перемишль), в большевизуючій акції Польського Вчит. Союзу (який лають уже з півтора місяця за те, що видає для дітей комунізуючий „Пломик" — він є і в наших школах), у збільшеній кількості залізничих катастроф, у скандалі з членом Польської Академії Літератури Ржимовським, що підписував чужі тексти своїм прізвищем і т. д., і т. д.,

та в низці жидівських провокацій, до яких треба вчислити Пшитик, Мінськ Мазовецький і інші оселі, а теж наші Верчани, Настасови, Нагуєвичі, Двірці.

Все це була робота, що поруч посиленої комуністичної акції в терені (на Волині) та у війську, збільшення порнографічних і „лівих" видавництв, відповідних радіоавдицій та літератури мала на меті одну з засадничих тез кожної комуністичної роботи

— ставку на дезорієнтацію,

на розвал, на хаос, на роздрібнення, на підірвання авторитету й на охоту зміни.

Висліди роботи? Вони є. Жиди, що мають до вибору:

втратити ґрунт під ногами і жебрацьку торбу, якщо так далі піде і — забезпечитись від таких виглядів „людовим фронтом"

з усіх сил намагалися погодити соціялістів з т. зв. санаційною лівицею. В ППС, як ми виказували вже, жидів — до чорта. В санаційній лівиці є багато таких жидолюбів, оборонців „нещасних" жидів. Її „Курієр Поранни" зговорений вже з соціялістичним „Робітником" і спілка, яка ще недавно була неможлива, нині є.

Польська ендецька преса вже знає про плян „людового фронту". Ввійшлиб до нього всі ліві партії та жиди, а програма його така:

В політиці внутрі:

1) Поворот до парляментарно-демократичної системи;

2) Боротьба з усіми проявами фашизму;

3) Боротьба з антисемітизмом в обороні жидівського стану;

4) Автономія для меншин.

В політиці ззовні:

1) Боротьба з системою мін. Бека;

2) Вступлення Польщі у протифашистівський союз і

3) Польська закордонна політика буде спиратися на союзах виключно з державами, що мають парляментарно-демократичну систему.

Нічого програма. Большевики брехати вміють. „Земля і воля", „вся влада радам", „мир і свобода" і т. д.

Потім щойно пишуть щиро, що „треба селянина вхопити за морду!" Так. „За морду".

Не нам журитись, як з тієї матні вилізе польське громадянство. Прикро буде витягати йому голову з того ярма, у яке само влізло.

А що ми на те?

На 4-ту точку (автономія) нас ніхто не візьме. Вітос, Дашинський, Грабський і Свентославський ріжняться у відношенні до нас хіба прізвищами. Дашинського підкидало в соймі від української мови, як Грабика зі Львова. Вітос дав нам стільки, що тамті оба. Ця точка відпадає.

Дрібниця нам теж, чи буде демократично-парляментарна, чи елітарно-ексклюзивна система. Поліцай буде завжди той сам. Косцюлки ростимуть так само.

Нам важна друга і третя точка програми „людового фронту":

Боротьба з усіми проявами фашизму і — боротьба з антисемітизмом в обороні стану жидів.

Боїмося за другу точку тому, **що від якогось часу радикали називають фашистівським увесь наш нац. дорobок** — інакше кажучи **бавляться в ординарних донощиків майбутнього „людового фронту" й показують йому заздалегідь, де є прояви українського „фашизму",** що з ними вестиме цей „людовий фронт" боротьбу.

А „фашистом" в уяві радикальних водолобів є все, що не є їх і що жовто-блакитне:

„Просвіта" — фашисти, Маслосоюз — фашисти, ПСК — фашисти, Нар. Торговля — фашисти, купці — фашисти, Сокіл — фашисти. Світ радикального кретина знає дві міри:

„фашист" — і „бідний нарід",

що справді бідний, коли дає себе вести на воловоді Стахова, що спокійно говорить з комуністами у львівській домівці „Каменярів", Болехівського, що від „каменярів" робив у Коломиї з Голубом „людовий фронт", Макуха, що як чекіст дивиться на масакру його помішникам інж. Семянчука в Товмачі.

Хто вміє дивитися на широкі повіки, помітив уже може, що **й у нас від якогось часу йде „курс на дезорієнтацію" і знову перід у цьому ведуть радикали, яких орган „Громадський Голос" опльовує все, зокрема, від більш як півтора місяця, веде загострену протирелігійну пропаґанду, вишукує у всіх установах і видавництвах злочинців,** словом — „курс на дезорієнтацію" на 100 відс. і спростування ред. Павлова, мовляв — ми такі то а такі старшини і з большевиками й сиґарки не закуримо. А люди бачуть, що не тільки сиґарки, але й „люлька миру" з червоними куриться...

Боїмося, що **донощицтво радикалів (не маємо ще доказів, чи наказане) може нам принести необчислені шкоди на випадок уряду „людового фронту",** і перестерігаємо **перед радикальним „курсом на дезорієнтацію",** яка виявляється і в тому, що кожного, хто покаже масло на лобі радикалів, закрикує цей табор провокатором, мабуть згідно з вуличною тактикою злодія, що тікаючи від поліції, сам кричить:

„Ловіть злодія!"

і гадає отак змилити погоню.

*

Боїмося теж четвертої точки плянованої програми „людового фронту". Вонаж каже не що інше, а те, що у свій час казав жидівський „Гайнт":

„Хлоп є до плуга. Ми, жиди, не хочемо хлопа в місті",

каже, що селянин не зможе йти у місто до торговлі, як це він, примушений вузькою скибою, починає робити тепер, а робітник не може й мріяти про місце жидівського робітника. Словом, була б це не влада „людового фронту", а влада що вестиме з простолюддям **боротьбу в обороні жидви,** боротьбу за чергове зажидівлення наших сіл, боротьбу в обороні всіх ходів жидівства — безбожництва, неморальности, розвалу.

Правда, ми — що вважаємо боротьбу проти комуно-масоно-жидівства найяркішим доказом національної самосвідомости, — ми знаємо, що **український селянин, показавши раз жидові, де йому місце, не дозволить ніяким чином вернутись йому на село і не триматиме ніколи з пейсатими,** хочби за ними обставали всі Стахови й інші жидолюби, **не подасть своєї мозолистої, чесної руки тим, що мають окривавлені руки кровю Отамана Петлюри, тим, що розстрілювали синів у ГПУ, тим, що руйнували його святині, тим, що з його братів у Сх. Україні зробити хочуть чорноробів-невільників!**

Знаємо це. А проте вважаємо, що пора є поважна. Що нема місця на дрібні, маловажні справи, пущені з доручення робити „курс на дезорієнтацію". Що треба швидко, негайно подати собі руки у братнім стиску синів одного й того самого Великого Народу. Що треба загострити наш курс на місто й на виконування клича „свій до свого". Що провокатори, „попутчики" й форпости „людового фронту" мусять дістати належний відпір.

Є три на дванадцяту. Ті, що мають прийти у дванадцятій, **мусять нас застати в одній великій, боевій, наставленій на перемогу армії,** на якій вони програють і поломлять собі зуби так, як завжди ломала їх міжнародня голота на свідомих своєї вартости, сили й хотіння націоналізмах інших народів.

ЧИСТКИ, АРЕШТИ, САБОТАЖІ...

ЯК ВИГЛЯДАЮТЬ СОВІТСЬКІ БУДНІ.

Ми дістали від одного з наших прихильників з Парижу в листі низку прецікавих витинків з сов. преси. Правда, дати ґазет не нові — кінець серпня, вересень і перші дні жовтня, а всетаки на основі їх можна зложити картину, що виглядає дуже цікаво й буде другим боком медалі до всіх промов про „щасливе й веселе життя" великих і менших большевицьких вожак. Є серед них „Трудъ", „Правда", „Красная Звезда", „Економіческая Жизнь" й ін., а подаємо з них просто без коментарів, ці вістки одна за другою.

Отже в часі 25 серпня („Правда") до 12 жовтня (витинок „Більшовика") в СССР такі були події, що показують, як горить земля під ногами большевикам:

З наказу ВПСПС (всесоюзний партсоюз профсоюзів — централя професійного руху) недавно зліквідували профсоюз освітних робітників. Причина — непевність.

В сов. всесоюзнім союзі письменників перевели теж чистку. Відомого рос. **письменника Катаєва викинули з партії.**

Пресові орґани „Октябрь", „Красная Новь", „Новый Мир", „Молодая Ґвардія" та „Театр і Драматурґія" **були „неблагонадьожні"** і їх редакторам та співробітникам недвозначно погрожували. Часописові „Советский писатель" закидали, що **тайно поширював троцьківські видання.**

Протисовєтську роботу викрили й у **низці банків.** Слідство повели проти співробітників держ. банку Аркуса, Духового, Марбасіна, Штерна, а в українськім банку у Дніпропетровську арештували Будневича, Жукова й Голубенка; в озівсько-чорноморському відділі банку — Лахтіонова, Володимирова й Сафра. Слідство вели теж проти голови сов. промислового банку Туманова, що через свій банк **мав передати закордон 450.000 фр.** на протисталінську організацію.

З арештованих важніший **заст. голови наркома хліб. справ Муралов,** чоловік совєтської амбасадорки у Швеції Колонтайової **Дибенко** та голова сов. кінематографії **Шумяцький.**

Велику протибольшевицьку роботу розкрили теж на півн. Кавказі. У висліді були **арешти в парт. осередках** у Кисловодську, Владикавказі і Пятигорську. На чолі заговору стояли голова горкому Голодович і член горкому Маґош, дуже певна людина, навіть чекіст! **В наркомосі Грузії викрили теж групу шкідників,** на чолі якої стояв директор наук.-досл. інституту Гуртенідзе та його співробітники Сікаруалідзе, Ґвізаву, Ґотішвілі, Хоросуа і т. д.

Стільки з наших витинків. Коли додати, що тоді ж закидали Томському, будьтоби під його проводом в госіздаті (державному видавництві) масово нищили книжки Маркса, Енґельса, Леніна і Сталіна, що з Шангаю відкликали представників Лепіна й Міліковского та звяжемо всі ці факти в один ланцюг, будемо мати картину, що варта всі заяви вірности й підданства „укоханому" Сталінові, та як він почувається серед свойого „совєтського" громадянства...

◆◆◆

Всіх, що прислали нам дописи, просимо вибачення: підуть чергою у слідуючих числах. Деякі справи мусимо провірити.

Всіх, що бажають від нас якоїсь поради чи відповіді, просимо прислати марку на відповідь.

Зрадники революції

Троцький видав недавно книжку „Зрадники революції". Цим звучним іменем наклеймовує він теперішних диктаторів СССР. І цікава ця книга: це критикує большевиків гой, що ще недавно сам грав не останню ролю в „країні здійснювання соціялізму."

Як відомо, большевизм поставив собі, захопивши владу в російській імперії, виразно недосяжну мету: всесвітню пролетарську революцію. Троцький і досі живе тією мрією, тоді як Сталін і його компанія вирішили вводити соціялізм в одній країні, очевидно, не відмовляючись від революції там, де сягне аґітація Комінтерну. Гостре розходження у тактиці і зробило їх найзавзятішими ворогами. Сталінівці винищують „троцькістів", називають фаш. собаками і іншими міцними назвами. Троцький не жаліє і „сталінівців", називаючи їх „зрадниками революції."

Совєтський уряд — пише Троцький — майстер у самореклямі й часом хитро обдурює сірих людей статистикою своїх досягнень. Бо ось будова роскішних робітничих клюбів і театрів не зліквідувала мешканевої кризи. Будуються робітничі „містечка" — це правда, але дякуючи нечуваному розкрадуванню грошей і матеріялу на будову, а теж з приводу партацької роботи нові доми в неймовірно швидкому часі розвалюються зовсім.

Кількісно совєтське виробництво доволі високе, зате не якість большевицьких досягнень — це хаос, якому немає назви. Важка промисловість дає на всіх царинах дефіцит. Все нове, але працює погано. „Сучасна техніка — каже Троцький — не дає в СССР тих вислідів, які вона дає у своїй капіталістичній батьківщині, капіталізм зберігає іще свою безумовну перевагу в царині техніки, орґанізації й культури праці."

Кілька фактів: трактор — це гордість совєтської промисловости. Але 81 відсотків тракторів находиться в постійній направі. Важкий самохід покриває в Америці 60—80 і навіть 100 тис. кільометрів шляху, в Совєтах тільки 20 тисяч. Видатки на направу важких самоходів двічі переходять загальні розходи на продукцію машин.

В легкій промисловості є вже правилом, що товарі тим гірші, чим більш вони потрібні споживачеві.

Створюються промислові міста і водночас десятки інших гинуть. Продуктивність совєтського робітника значно нижча середньої. У Зєд. Держ. Америки робітник виробляє в каменоломах 5.000 тон річно, в Совєтах 500 тон. Обувнича промисловість виробляє в СССР щорічно 0.5 пари чобіт на мешканця, у Зєд. Державах близько 3 пари.

З критики Троцького всієї економічної системи СССР вилазить увесь жах державно-капіталістичного бюрократизму.

Щож може статися з цим усім пекольним „ладом" большевизму на випадок війни?

На це питання відповідає Троцький у 3. частині своєї книги. Він каже:

— Війна може стати відпруженням для енергії совєтської молоді. Але не на довго. Молодь швидко найшлаб авторитет, якого тепер не має. У найкращім випадку війна далаб совєтській бюрократії мораторію, а після війни конфлікт бувби гострішний.

Куди ж піде молодь на випадок політичного розвалу? На це питання ніхто не може дати точної відповіді. У кінцевім висліді її шлях визначать всесвітні події: війна, перемога фашизму або перемога пролетарської революції.

Що на випадок війни? Що до техніки, економіки й військового знання „імперіялізм" багато сильніший від СССР. Коли його не спаралізує нова революція, він змете новий лад, що вродився в жовтневій революції. Точніще: якщо не відбудеться „троцьківська" революція, то соціяльна база СССР розвалить у війні й програму. Троцький пише, що Ворошилов вельми невдоволений з якости совєтської мажкої промисловости, що продукує для червоної армії. Самі совєтські часописи не скривають, що з сотні совєтських самоходів, які в майбутній „змоторизований" війні гратимуть велитенську ролю, 45 зовсім нідочого, а 55 ледви покривають 21.000 км., тоді, як також західно-європейські самоходи „старіються", коли зроблять 60.000 або й 100 тисяч км. Велику ролю гратимуть у майбутній війні й комунікаційні шляхи. Під тим оглядом положення СССР катастрофальне. Навіть у центрі країни пр. на шляху Москва — Ярослав, найбільша швидкість самоходів не сміє переходити 10 км. на годину. Залізниця в Совєтах також в жахливому стані. Морський транспорт конає. Мала промисловість дає малі прибутки державі і звідси дефіцити. Державі погрожує банкроцтво...

Багато цікавих річей можна довідатись, коли два приятелі посварились...

Підпалячі світу.

Ось чого вони хочуть! Бережіться!

Камінка стр. — фронтом!

Пишуть нам з Камінки, що в тім місті невеселі речі і що воно геть залишилося позаду інших. Жидів у Камінці хоч під рубель бери. і від того і в місті і в околиці комуна бушує як хоче, навіть місцеве студенство не протиставиться їй якслід.

Замість створити українські станиці, як інші міста, Камінка вдоволяється одною кооперативою і її філією на передмісті, а два приватні склепи не протиставляться жидам і обдирають своїх: в кооперативі всі товарі дешевіші, як у них. За те є в Камінці 6 крамниць поляків, що завзято поборюють жидівство і якщо наші не візьмуться до торговлі та конкуренції з жидвою, ці польські купці викличуть своїх з Заходу, зломлять жидів та зроблять з Камінки польське місто. Треба негайно нашої акції в Камінці: треба **бляхаря, складів мужеської й дамської конфекції, крамниці з взуттям,** бо по селах молодь і старші далеко свідоміші від міста і вимагають свого купця. Сором, щоб Камінка так спала і щоб жидо-комуна співала їй колисанку!

◆◆◆

„Жити стало краще й веселіше...

ВИТИНКИ З СОВЄТСЬКОГО ЖИТТЯ.

Ославлена сталінська „дбайливість за людину”, про яку стільки горлає сов. преса та наслідки тієї „дбайливости”, від якої „жити стало краще й веселіше”, находять у совєтських ґазетах підтвердження у звідомленнях з усіх кінців СССР. Виїмки з сов. преси, що їх подаємо, показують, як виглядає насправді те „щасливе й веселе совєтське життя”.

ЯК ВОНИ ОБХОДЯТЬСЯ З ХВОРИМИ?

„Директор новоросійської санаторії для дітей, що терплять на туберкульозу костей, не дбає зовсім про своїх малих пацієнтів. Він хоче як мога швидше хворих дітей позбутись. Під кінець серпня, далеко до того, щоб діти скінчили лікування, вислав він їх до Москви. Діти були одягнені **в одні руханкові сорочки і штанці й директор не забезпечив їх на дорогу харчем.** Родичів дітей не повідомлено про день їх виїзду. Батьки й матері, що прибули з Гомеля, Конотопу (3 дні їзди залізницею — Ред.) та інших міст Новоросійська, не застали вже дітей у санаторії. Лікар Волхонський, що супроводив хворих дітей, **не дбав про їду для них у дорозі.** Піввиголоджені діти були приневолені **жебрати по стаціях...”**

Про умовини в цій санаторії пишуть матері дітей Тресківська і Кричевська: „...Директор санаторії робив ощадности на дітячій їді. Він зменшив визначені для дітей пайки й годував їх дуже часто **гнилими яйцями, звурдженим молоком та іншим тухлим харчем...** Все лікування зводилось до того, що дітям вранці й увечері міряли температуру...” („Правда” з 15. листопада 1936, ч. 314).

„СИДИМО НА ЧЕМОДАНАХ...„

„При вул. Юшинській у Москві находиться пять малих дімків, що от-от розваляться. Ці дімки замешкують щільно трудовики. Бугальтери, вчителі, післанці, студенти, торговці, — ось хто в них мешкає. **Цих 200 людей живе** вже 2 роки у прикрій тривозі **непевности, що принесе черговий день.** Доми багато разів контролювали, робили спис мешканців і кожний раз казали: „Вас вируґують на вулицю, пакуйте речі”. Тепер мешканці написали листа до редакції „Ізвестій”. Редакція відіслала цей лист заступникові голови московської міськради. Від тоді минув місяць. **Службовики міського совету не відповіли досі на цей лист ні словом,** а положення мешканців ще й погіршилося, бо районове мешканеве керівництво хоче доми розбирати. Частина мешканців сидить на спакованих куфрах, бо знову є чутки про виселення і знову робили список. Куди ми маємо дітись?...” („Ізвестія” ч. 254).

КАМЕНИЦІ 1½ РОКУ БЕЗ ВОДИ.

„В Детскому Селі (колись Царське Село — Ред.) в будинку при вул. Комінтерну 93. **прорвалася ще на весну 1935 р. водопроводна рура.** Від того часу мешканці будинку не можуть добитись направи водопроводу. **Даремні були заходи в цій справі у всіх урядах.** („Красная Звезда” ч. 121).

СКРІЗЬ ТА САМА ВІДПОВІДЬ.

Якась молода мати, що пробувала даремне купити найконечніші речі для свого немовляті, пише в „Ізвестіях” ч. 256 з 3.11. 36.: „...В цілому місті Ворошиловград немає **мила, немає рушника, немає діточого білля, немає бандажів.** Ми поїхали до Чистякова, а потім і до Харкова. Ми оббили пороги всіх аптик, дроґерій і складниць „Дітсвіту”. Всюди нам дали ту саму відповідь: „Не маємо бандажів, ні рушників, ні діточого пудру (засипки)”. Підписано: „Шевкаленко”.

ТАК ВИГЛЯДАЄ ОХОРОНА МАТЕРИНСТВА!

„Я працювала в калмицькім районкомі і спокійно виглядала дня, коли мала стати матірю. Незабаром опісля я взяла внаслідок своєї вагітности відпустку. Коли ж я знову зявилася в уряді, директор його заявив мені, **що мене звільнили і то через мою вагітність.** Я шукала помочі в районкомі, профсоюзі, областкомі і всі здвигають раменами. Моє положення **дуже важке,** а областком **навіть не відповідає** на мої розпучливі листи”... (Письмо урядниці Вихно в „Молоті” ч. 4623 з 26. жовтня 1936. р.).

В тому ж числі ґазети є ще лист **робітниці** Василенко з цегольні „Червоний Ударник”, яку те ж звільнили **через вагітність.**

Робітниця 1. кубанської цукрофабрики пише в „Молоті” ч. 4616 з 15-го жовтня 1936.: „Я працювала у фабриці, як робітниця від порядків і виконувала добре свої обовязки. Нечайно мене візвали принести посвідку від лікаря, що я здороова. Лікар ствердив, що в мене все гаразд, але **я 4 місяці вагітна. І тепер мене викинули з праці”.**

Робітниця Шостенко пише в тому ж числі „Молота”: „На свинсовхозі ч. 1-Озівсько-чорноморської области ніхто не має уваги до вагітности. **Робітниці** Марії Глушковій дали відпустку **щойно 7 день перед породами. Робітниця** А. Бурдякова не дістала взагалі відпустки й **мусіла працювати в совхозі, поки її не вхопили породові болі.** Робітниці Є. Савичевій **відмовляють відпустки, хоч вона в 8 місяці вагітности”...**

А БІДНІ ШКОЛЯРІ...

„Багато соток дітей гонить день-у-день по Харкові й шукає зшитків. Біля одної крамниці на Московській вулиці зробилася сьогодні довга черга, але **дуже багато дітей не одержало зшитків. Місто й околиця катастрофально не забезпечені зшитками”.** („Ізвестія ч. 257).

„Зшитки, що їх виконала 23. друкарня „Мосполіґрафу” — це **зразок ганебної недбайливости у виконуванні шкільного приладдя. Але це не одинокий факт, що виробляють нідочого товар.** Недавно фабрика „Ґерой Труда” доставила до Москви 1.800.000 зшитків. Зшитки зроблені з сірого поганого паперу, криво обтяті, паршиво зішиті й дуже погано поліньовані. **З цього великого транспорту можна було ужити тільки 1 процент.** Управа виробництв при наркомі дрібної торговлі заявляє, що **майже всі фабрики паперу і друкарні обсилюють торговлю товаром нідочого.** Не диво, що школярі Зах. Сибірі, Бурято-Монґолії, Півн. Кавказу, Даґестану й інших областей та округ СССР не можуть у складницях шкільного приладдя дістати зшитків”. („Ізвестія” ч. 256).

Що скажете на ці витинки? Їх хіба ніхто заперечити не може. Рай — правда? А нас хочуть таким раєм ущасливити!...

◆◆◆

Треба бити свинське рило, щоби в горох не ходило!

ТОВМАЦЬКА „ЛЮДОВОФРОНТІВЩИНА”.

З Товмача пишуть нам: Тутешний радикальний штаб, на чолі якого стоїть др. Макух, той сам, який одинокий в міській раді спротивився, щоб не продати міської площі під маґазин ПСК, завів справжню „людовофронтівщину”. Два наганячі цього радикального „дуба”, — орґанізатор „Каменярів” В. Чаплинський і аґроном Луцик — не тільки „просвіщають” село Марксом та довели до комуни в повіті, не тільки відмовляли селян від участи у Кооп. Святі 18. жовтня, мовляв — це фашисти роблять, але оноді в мешканні др. Макуха і в його приявности В. Чаплинський

побив до крови дир. ПСК зі Станиславова інж. Семянчука та порвав йому футро, а Луцик теж рвався до бійки.

Др. Макух спокійно, як чекіст, обсервував сцену, хоч сам інж. Семянчука запросив до себе і дозволив свого гостя бити. Причина: ПСК не є в радикальних руках і розвиває радикально-большевицький дурман на селі.

Радикали починають робити з Товмаччини — Еспанію. Ґрунт зпід ніг їм тікає і треба показати, що щось робиться. Мусять зустрінути отже відповідну відповідь всього громадянства.

◆◆◆

ЯК ВОНИ ДОРОБЛЯЮТЬСЯ.

У Львові арештували **жидиків** з Тернополя **І. Вайнтравба та Ф. Шіпера,** які продавали два пакети карт до бріджа за 4 зол. В пакетиках була тільки одна карта зверху й одна знпісподу, в середині ж звичайний папір.

На вул. Скарбківській у Львові намагався застрілити зза вугла **жид Йоселе Шефер** поліційного агента, але той відібрав йому револьвер і арештував.

На возі **Йоселе Мільштоха** з Нараїва, що приїхав на кілька днів до Львова, найшли крадене у швальні Камерманової білля вартости 3.000 зол. Хитрий жид встиг вже знюхатись зі злодіями й білля мав вивезти поза Львів.

У Брошневі найшла контрольна комісія зі Львова великі грошеві зловживання. Взвязку з тим арештували заступника тартаку у Львові, жида **Германа Клігера.**

В Коломиї арештували цілу спілку — дорогового інженера жида **Моравіца** і його спільників, підприємців жидів **Кремера й Тава,** бо виявили, що вони розкрадали величезні суми призначені на будову мостів, доріг і т. д.

На польсько-німецькім кордоні зловили б. Люблинця чотирьох **пачкарів-жидів.** Щоб перевезти золото закордон, вони зробили з нього ґузики до плащів і полякерували. Власне ці ґузики впали сторожі в око і все виявилося.

У Варшаві засудили на 2 роки вязниці жидків **Іцка Сематицкого і Мордка Злотонюра,** що зустрінувши свого земляка Ізаака Сакса, який приїхав з Америки, вимантили в нього 16 тис. зол. і замість них дали йому в заліпленій коперті витинки ґазети. Сакс від цього збожеволів, а злодіїв хоч і засудили, то гроші таки пропали.

КРАКІВ — ЦЕНТРАЛЯ ЖИДІВ.

Часопис „Ґлос Народу" з 17. травня 1935 р. помістив був алярмову статтю, що „вибрана раса" просто заливає Польщу. „Жидівство — пише „Ґлос Народу", має в Польщі чотири осередки: Люблин, Вильно, Варшаву і Краків" і підтримує свої алярми такими фактами:

В Люблині находиться **одинокий на весь світ Тальмудичний Інститут „Єлівас Хахамзей".** Це 6-поверхова каменниця. На студії до цього інституту злазяться жиди з усього світу. Щоб бути принятим, треба вміти щонайменш 400 віршів вавилонського тальмуду напамять.

У Вильні мають жиди своєрідну академію наук і бібліоґрафічну централю. В ній є мапа обох півкуль з означеними всіма товариствами, що належать до тієї централі.

Видавництво у Вильні має **одиноке право друкувати тальмуд для цілого світу.**

У Варшаві мають жиди свою **академію наук з двома факультетами,** теж підготовний семинар у Люблині.

Краків — це справжня столиця жидів, в якім найшли свій осідок всі таємні сили. Ці **„невідомі шефи"** видають прикази, що їх слухають навіть міліярдери з Велстріту й Нюйорку.

Часопис кінчить іронічно, що в Кракові кишить від жидів, як від мшиць на рожі.

Ось чому й ми відчуваємо в Польщі спеціяльний натиск жидів!

„НЕ ХОЧЕМО ХЛОПА В МІСТІ!"

Він має стояти за прилавком і збирати гроші, а ти, селянине, бери торбу і йди у світ, хоч і за море! Чи так має бути далі? Відповіджте!

Швайцарія бє жидів.

НАЙЛІБЕРАЛЬНІША ДЕРЖАВА ПРОТИ НОСІЇВ КОМУНИ.

На Швайцарію, як на державу, де панувала найбільша свобода особистих поглядів і пропаганди світоглядів, закусили большевики зуби здавна. Систематична акція, яку большевики вели двома шляхами — серед робітництва комунізмом і серед інтеліґенції масонством — довела до того, що большевизація Швайцарії

є вже нині загрозлива

і що в ній мають місце такі події, як от недавне шпиґування чекістами полк. Коновальця, про яке стільки писала українська преса.

Помітив це вже і швайцарський уряд, який взявся гостро до комуністів, проголошуючи вперше чергу комуністичну партію нелеґальною та підготовляючи далі закон про відібрання всіх громадянських прав кожному, хто буде пропаґувати й визнавати комунізм.

Впарі з тим протибольшевицька швайцарська орґанізація „Національний Союз" повів гостру акцію проти найголовніших носіїв та творців комунізму — жидів і в одному його обіжнику читаємо такі правдиві слова:

„Цілий нарід мусить творити одну суспільну одноту. Жиди — це нарід зовсім інший расовими складниками і для нашого народу вони просто — отруя. Поборюємо жидів з таких причин:

1) Інше походження, інша кров, інший політичний напрям. Ніодин жид не є швайцарцем, а завжди тільки жидом; почуває себе „вибраним народом" і прямує до того, щоб добути владу над світом.

2) Жид — це галапас і дармоїд. Він розбиває єдність народу, серед якого живе. Жидівство свідомо нищить основні підстави життєвої моралі народу, в якого лоні находиться. Жидівство це „декомпозиційний фермент" — тобто засіб, що доводить усе до розкладу.

3) Жид затроює усе, живе як обманець, лихвар, зрадник і підбехтувач до війни. Жид є керманичем

ВСІХ ЛІБЕРАЛЬНИХ І МАРКСИСТ-СЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ

і багне довести нарід до повного розвалу. Він є теж спеціялістом від часописів і затроїв майже зовсім пресу всього світу. Жид відзначається теж своєю безличністю, брутальністю і браком совісти.

Не вільно нам спочати, поки не зломимо остаточно впливів жидів".

Ця відозва у Швайцарії, що був досі раєм для жидів, дуже цікава. Але з рукою на серці мігби підписатись під нею і кожний інший нарід, що щиро багне свого економічного, а в слід за тим політичного визволення.

Ще 1000 передплатників і „Фронтом!" буде виходити — на злість червоним і пейсатим кровопійцям та своїм шабесґоям, як ТИЖНЕВИК! Мобілізуйте пробоєву тисячку передплатників „ФРОНТОМ!"

Пізнаймо їх і їхні пляни.

ДО ДЖЕРЕЛ ТАЙН ЖИДІВСТВА І НАШОЇ ПРОТИАКЦІЇ.

В попереднім числі ми почали мову рабіна Райхгорна, який мимохіть зрадив пляни жидів. Рабін Райхгорн казав далі:

„Можемо слушно чванитись, що те, до чого прямуємо, є дуже близьке, а наше майбутнє — певне. На щастя минули ті сумні часи, коли жидів переслідували, а поступ цивілізації в християнських народах — найкращий наш щит і не перебиває в нічому в наших прямуваннях.

Перегляньмо тільки й розгляньмо уважно матеріяльні засоби, якими може володіти жидівське покоління. Париж, Лондон, Відень, Гамбурґ, Неаполь, Рим, Амстердам — у всіх тих містах, а впарі з тим у всіх Ротшильдів і всій Европі жиди мають кілька міліярдів франків, а при цьому в кожній меншій місцевості є жиди, що мають у своїй руці ввесь хід грішні, що дає життя промислові, торговлі і хліборобству тієї місцевости і його околиці.

Королі й володарі задовжені нині по вуха на удержання великих армій війська. Біржа управильнює ці довги; якщо запануємо на біржі, зблизимося дуже до влади у державі. Крім цього треба полекшити позички урядам, щоб ми їх удержали міцніше і щораз краще держали в руках. За капітали, що їх даємо, треба брати в заставу залізниці, адміністрацію податків, ліси, фабрики і всякі підприємства.

Влада над землею буде завжди залізним, довговічним майном кожного народу. Тому треба, скільки можна, скуповувати земські добра (чи вони не роблять цього? — Ред.), **а що більш вплинемо на роздріблення її — то швидше матимемо її в руках.**

Під виглядом полекш для робітника, треба ввесь тягар податку перекинути на хлібороба, щоб випродував її, а коли матимемо її в руках, вся праця християнських робітників даватиме нам дуже корисні доходи.

Праця — це невільник спекуляції, спекуляція і впливи з неї — це слуга розуму. А хто заперечить, що жиди не мають розуму, хитрости й помисловости?

Нарід наш амбітний, жадний, гордий і любить роскоші. Де світло, там тінь. Недаремне дав наш Бог свому вибраному народові

життєздатність вужа, хитрість лиса, соколиний погляд ока, память собаки, трудящість мурашки, товариськість і солідарність — бобра.

Ми були в вавилонській неволі, а ми — потуга. Наша святиня впала, але ми збудували тисячі святинь. Два тисячі літ були ми в неволі, а нині переросли ми чолом всі ті народи, що погорджували нами.

Якщо золото є першою потугою світу,

то без сумніву другою є преса, але що вона може робити без співпраці з першою? Тому всі вгорі згадані ради, засади й думки зреалізуються щойно тоді, коли преса буде нашим невільником. Отож наші мусять і повинні охопити управу всієї преси у всіх країнах, якби то не було і шукати в ній впливів.

Ми хитрі, зручні й володіємо грошем, треба нам отже при допомозі великих часописів, головно щоденників, настроювати опінію згідно з нашими інтересами, критикувати твори і сцену і добути вплив на вуличну публику і пролетаріят.

Кажуть, що маса жидів вихрещується. Це якраз не шкодить. Охрещені будуть якраз для нас тими дорогами, якими ввійдемо на нові світи, тепер ще невідомі нам. Неофіти (новохрещенці) тримаються завжди нас і хоч охрещені, їх тіла, дух і ум

є завжди жидівські.

Прийде час, найдальш за сто літ, що не жиди переходитимуть на християнську віру, а в висліді фізичної сполуки християни будуть намагатись статись жидами, але Ізраїль відкине їх тоді з погордою.

Природний ворог жидів — це християнська Церква. Тому ми

повинні з усіх сил вщіплювати в нього вільнодумство, скептицизм, недовіря й підтримувати всі сварки християнських сект.

В льогічній черзі

зачнім від священиків, проголосім їм отверту війну, окружім їх глумом і підозрінням, пильно слідкуючи й виявляючи скандали з їх приватного життя.

Ми повинні

добути вплив на молодь.

Під покришкою поступу цивілізації треба зрівнати всі релігії, а тоді вичеркнути християнську релігію з програми шкіл. Жиди зуміють зі свого боку добути вчительські катедри у всіх тих християнських школах і виховних заведеннях. Звідси вийде, що релігійне виховання мусітиме залишитись у колі хатнього; а що у більшості християнських родин не буде на це часу, то ясно, що релігійний дух підупадатиме, до повної заглади. Вивласнення Церкви з земельних дібр зробить те, що ці землі швидко опиняться в наших руках за позички державі, а все це вийде на користь нам і на потугу, до якої прямуємо.

Всяка торговля, звязана зі спекуляцією й користями з нього

не повинна вийти з наших рук

(тому вони так верещуть: „Хлоп не до міста! Не хочемо хлопа за страганом!“ — Ред. „Фр.“), бо це такби мовити, природнє право жида. Першзавсе повинні ми захопити торговлю спіртом, маслом, зерном і шерстю (так!...), а тоді

будемо мати в руках селянство і все сільське господарство.

Ми зуміємо завжди доставити зерна для всіх; якщо ж повстало б якесь невдоволення в народі з приводу доріжні чи нужди, легко зможемо його звалити на уряд і викликати заворушення, бо **кожна революція, кожне заворушення збільшує наші капітали і зближує нас до наміченої мети.“**

(Докінчення буде в черговому числі).

А. ОТАРСЬКИЙ.

Комунарі засідаються.

Другий напад на свідомого робітника.

Як шаліє у Стрийщині комунерія, що їй щораз міцніше припирають пальці українські робітники, це доказує й така подія: Вечером 26 м. м. вертався з праці у Стрию до Грабовець свідомий український робітник Михайло Матійців, столяр по фаху. По дорозі напало на нього 6 типів, в яких М. Матійців пізнав відомих в околиці комуністів. Хто зна, до чого було б дійшло, але на крик нападеного надбігла військова стежа, що була недалеко й опришки повтікали. Це вже другий напад на цього робітника, якому комунерія не може подарувати того, що він з товаришами викорює її впливи з околиці.

◆◆◆

КОРОТЕНЬКО:

— У Львові українське робітниче Т-во „Сила" розрослося за неповних 2 місяці так, що мусіло винайміти нову домівку, яку посвячено врочисто. Домівка находиться при вул. 3. травня 10. і має 5 кімнат.

— В Русові к. Снятина помер найбільший сучасний український письменник Василь Стефаник. Радикали вибили йому клепсидри без хреста, хоч кажуть, що вони вірують у Бога.

— На Волині викинули з Вол. Укр. Обєднання відомого Петю Певного й уступив воєвода Юзефський. Політика обох провалилася.

— Відомий фабрикант зброї, що спровокував неодну війну та неодин бунт, Базіль Загаров, помер. Був це жид з Вильна, що потім, щоб замаскуватись, приняв грецьке прізвище й громадянство.

— Троцького викидають з Норвегії. Ніодна держава не хоче його приймити, йому залишається хіба вертати до СССР на певну смерть.

— Італія підписала з Японією договір про поборювання комуни, що зчерги затривожив Совєти.

— Еспанські большевики внесли скаргу до Союзу Народів, яку мали розглянути 10. ц. м. На це засідання ніхто не їхав, держави повисилали навіть не міністрів, а заступників. Союз Народів, в якому господарить Літвінов і масонерія, нікому нецікавий.

— Під Мадритом втихли бої. Націоналісти готуються до ґенер. наступу. До армії ґен. Франка прибуло яких 10 тис. добровольців німців, а фльота націоналістів збільшилася трьома новими кораблями, що перейшли до них.

— На конґресі Совєтів секретар парткому Ленінграду Жданов погрозив балтійським державам, мовляв, як що вони будуть вести фашистівську політику, червона армія може до них заглянути. Естонія, Лотва й Фінляндія відповіли дуже гостро — приходіть, кажуть, побачимо!...

— Уряд Блюма у Франції переживав крізу й остаточно відвернувся від комуністів, які його хотіли повалити.

— В Польщі почалися наради сойму, військо почало вербувати до служби безробітних.

АЛЯРМУЄМО!

НАШ ПОКЛИК ДО ГРОМАДЯНСТВА.

Йде св. Миколай, Різдвяні Свята йдуть. Свята, на які видають люди масу грошей на дарунки, на харчі, на ялинки й цяцьки, на святочну одежу.

Як би Ви знали, як готуються жиди на Ваші гроші! Якби Ви бачили, скільки їх вже пішло в їхні руки, хоч свята ще далеко!

Люди добрі! Вам свята, а українські ремісники, купці й робітники чекають на Вас, що в оцей хоч час підтримаєте їх. Люди добрі! Розгляньтеся, відчиніть очі, придивіться, що виробляють ті, яким даєте гроші, який жах готують за ті гроші, кого підтримуєте!

На милість Божу! Ваші діти будуть проклинати Вас, коли будете збагачувати варстати й торговлі тих, які їм потім покажуть двері, коли ці діти схочуть праці і прожитку! Проклене Вас рідна земля, коли дасьте змогу розпаношуватися їм — цій лайдацькій язві на ній!

Отямтеся! На милість Божу, хоч тепер, коли ще час! Свої гроші до своїх! У свої руки, що колись простягнуться з допомогою і до Вашої дитини!

Люди добрі! На Миколая, на Свята — тільки все у своїх! Хай „свій до свого" — раз не буде пустим кличем! З нагоди Різдва Христового і свята того Святого, що так любив дітей!

◆◆◆

VIII. Конгрес Совєтів.

В Москві відбувся при великих — як то є в большевиків — парадах осьмий зїзд делеґатів рад (Совєтів) з усього СССР, щось ніби парлямент, з тою ріжницею, що делеґатів на нього вибирає не нарід, а ҐПУ. На цім конґресі найважнішою точкою було обговорення нової конституції „коханим товаришем й вождем" Сталіном, а як той „коханий" вірив своїм найвірнішим і як вони його люблять, це видно хочби з того, що

при вході на конґрес навіть то тих делеґатів, що їх вибрало ҐПУ, обшукували по кишенях,

чи бува не несе даруночка „найукоханшому". Сталін обговорював конституцію 2 години, причому дуже боронив права кожної республики виступити з СССР, свободи віроісповідань та вимагав лагідности для кулаків, білоґвардійців і духовників, мовляв, хай світ знає, які ми толерантні.

Очевидно, світ знає це і знає, що ця конституція такий блахман, як ці, що їх пускали і пускають досі большевики, як всі оті „земля селянам", „свобода і добробут робітникам", „свобода слова, преси, совісти" і т. д., в які мусить вірити хіба той, кому за невірство ҐПУ „стєнкою грозить"...

Дуже було б цікаво, що був би сказав Сталін, якби так делеґати сов. України заявили були, що відходять зі СССР... Про цей конґрес ще напишемо.

Україна не хоче „раю".

Повстання за повстанням.

Німецький часопис „Анґріф" повідомляє з Букарешту, що там наспіли вісті про чергове повстання в Україні.

Згаданий часопис пише: „В середущій Україні вибухло селянське повстання. ҐПУ вислало поблизу Києва до міста Таращі окремі відділи, щоб здавити повстання. Прийшло до кривавого й завзятого бою, що тривав кілька годин. Селяни, будучи в меншості, схоронилися в довколичніх лісах. Їх далі переслідують кіннотчики. Двох провідників повстанців, братів Олексу й Хведора Ткаченків ҐПУ спіймало.

Кат України, голова ҐПУ Балицький перевів слідство, щоб ствердити, яким чином селяни мали зброю, між іншим і кулемети. Виявилося, що більшість повстанців служили в червоній армії. Вони, вернувши з війська застали свої родини в жахливій нужді.

Боротьба українського селянства з московським наїзником не перепиняється. Німецький часопис відмічує, що світ мало знає про ці жахливі страхіття, які панують на Україні під московською займанщиною.

●

Едвард VIII і жидівка.

Анґлія переживає велику крізу: король Едвард вперся оженитись з п. Симпсон і через те хоче навіть зректися корони. Декому здається, що це таке палке кохання, але справа в чому іншому:

Анґлію хочуть втягнути у протифашистівський бльок. На це пруть всі підземні сили — капітал, комінтерн, масонерія. Король Едвард VIII. є масоном, п. Симпсон — жидівка. За королем, ніби то за його правом до „любови", заявилися комуністи Анґлії, а вся жидівська преса розпинається за це „подружжя". П. Симпсон вже мала двох чоловіків, м. і. одного жида, тепер їй призначили ролю нової Естери й нової кор. Барбари, за якої до Польщі налізли жиди. Відомо — Мослі росте в силу і з ними в Анґлії погано.

Ось які дороги міжнародньої мафії!

◆

НОВА КНИЖКА!

Вже вийшла II. ч. „СПОМИНІВ" М. Заклинського „А ми тую стрілецькую славу збережемо" **В цій книжці говориться про події У. С. С. по переході за Збруч і про листопадовий переворот у Львові. — Ціна 1. 60 зл. (з пересилкою 1.85). — Книжку висилаємо тільки за попереднім надісланням грошей. Великий опуст даємо кольпортерам, що замовлять більшу кількість, приславши наперед гроші. Гроші слати розрах. переказом ч. 170. на таку адресу: „ВСЕСВІТ", вул. КУРКОВА ч. 8., м. 1.**

ВІДПИСУЄМО:

Вп. І. Б., Югославія. Статтю дістали, дякуємо, просимо написати щось до святочного числа.

Вп. Р. С. в Парижі, Т. Р-к у Берліні, М. З. Прага. Просимо щось до святочного числа. Матеріял дістали, використовуємо і в цьому числі. Дещо ще залишилося. Привіт!

Вп. Гр. К., Бол. Щиро дякуємо за охоту співпраці і слова бадьорости. Спільно переможемо! Щось зі своєї околиці напишіть!

Дописувача з Бережниці просимо подати прізвище; дописів без підписів не читаємо й не містимо.

Вп. П. Роз. Цікаве. Помістимо.

Вп. Б. і Л. Напишемо в черговому числі.

Вп. Левко О. В цім числі маєте потрібну адресу. Поезій засадничо не містимо. Щось напишіть зі своєї околиці. Здоровимо.

Вп. І. Я. Помістимо в черговому числі.

Вп. Дуб. Мих. Ми одержали зворот ч. 8., давніше ви одержали 40 ч. „Фронтом!" і винні ще нам 3.20 зол. Просимо вирівняти.

Вп. В. Ков. Ви винні ще тільки за 8. число. Рахунок згоджується. Щиро здоровимо. Неодержане реклямуйте.

Вп. М. Жур. Пришліть дві світлини, виказку негайно вишлемо.

Вп. І. Петр. Належиться ще 1.80 зол. Ч. 8. вислали.

Вп. В. Хав. Ми дістали 5.30, не знаємо кільно кому зачислити на передплату. Напишіть, кільно й кому записати.

Вп. М. Нім. Кожне неодержане число реклямуйте на пошті. Таку реклямацію не оплачуйте, киньте у скриньку пошти, як листівку й допишіть тільки на горі: „Реклямація" (по польськи).

Вп. Роман Г. Неодержане число завжди реклямуйте. Вислано Вам 15 прим. 8. ч. Вирівнано все. Привіт.

Вп. Татарський І. й ті, що питали про адресу фабрики др. А. Файста. Просимо прислати марку на відповідь.

Вп. Вол. Рив. За листа спасибі. Просимо прислати дві світлини (фотографії), виказку вишлемо.

Вп. Осип Андр. 2 зол. на пресфонд дістали. Сердечно дякуємо. 25 громадянам, що Ви їх подали, вислали ми 8. ч., вишлемо ще 9. й 10.

ПОШУКУЄМО метких і зручних **кольпортерів**, що поширювали б „Фронтом!" по наших селах і містах у цілому краю. Всім кольпортерам даємо 20% провізії від проданих ґазет. Докладніші інформації письменно або устно. Хто бажав би кольпортерскої виказки, хай пришле нам дві знимки (4 × 6). Всі, хто може з нами співпрацювати, голоситься негайно до праці.

Місто вас кличе!

Наші змагання за вхоплення всього життя у свої руки й вируґування жидів з наших міст дає щораз кращі успіхи. Місто само кличе до себе українських купців і ремісників і ось наші Читачі заклинають їх також:

ТЕРНОПІЛЬ
потребує порцелянового склепу, складу вугля й дерева, шапкаря й робітні ґорсетів.

ЗБОРІВ
потребує крамниць блаватних товарів, ґалянтерії, обуви й заліза, крім цього цукорні, фризієра, аптики і дроґерії.

ОЛЕШИЧІ
к. Любачева потребують доброго шевця, прикроювача і фризієра.

Українці цих міст обіцяють Вас підтримати, свідоме село підтримає Вас теж. Їдьте, працюйте! Збагачуйте український нарід!

Ідемо до них!

Доцінюючи величезну вагу кожної нашої торговельної, промислової й ремісничої станиці, як бастіони нашої сили й визволення з жидівських лабет, будемо оголошувати кожну таку нашу нову станицю місяць даром. Просимо власників всіх нових підприємств подавати нам про це вістки, щоб ми могли їх поручити.

Нині всім українцям поручаємо щиро такі українські станиці:

ТУРКА Н. СТРИЄМ.

Українська споживча крамниця
ОСИПА МАТЛЯКА
в Ринку (ратуш).

КОПИЧИНЦІ.

Ґалянтерійний маґазин
П. ПОТАКЕВИЧ
в Ринку.

— o —

Маґазин шкір і шевського приладдя
В. ГРЕЧКА

— o —

Склад блаватних товарів
СЕЛЯНСЬКИЙ БЛАВАТ
інж. Е. Стрільців.

— o —

Крамниця мясарських виробів
В. МОМОТЮК

— o —

Торгівля мішаних товарів
П. МУЗИКИ
„ЗАЛІЗНИЙ БАЗАР"
Й. Сторожинського й п. Елиїва.

ІНШІ

Нововідчинена роздільня спож. товарів
„КОМЕТА"
у Винниках, вул. Сенкевича.

— o —

Нововідчинена гостинниця три тракті Сколе-Стрий
БАБЯК І ЛЕБЕДЬ
Дуліби б. Стрия.

— o —

Продаж шкір і шевського приладдя
КОМЕТА
Жовква, Ринок ч. 21.

До цих ідіть, українці з закупами! Ми мусимо їх піддержати, бо кожна наша економічна станиця — це відступ жидівства й комуни!

Увага!

Приступаємо до друку „Практично Бібліотеки", на перший випуск якої призначуємо **„Куховарську Книжку"**. На зміст тієї книжки складаються такі праці: О. Заклинська: „Столове накриття", і „Як приймати гостей"; М. Горбачева: „Безмясна кухня"; Г. Марусин: „Товарознавство"; і „Практичні ради".

В книжці пропаґуємо думку, що лише тоді харч буде здоровий, коли страва буде приладжена з доброго, нефальшованого товару і тому саме подаємо важніші відомости з товарознавства, щоби куховарка знала, який товар добрий і свіжий і де можна дістати найкращий товар. Тому для наших споживчих фірм є нагода найбільш доцільної реклями у нашій Куховарській Книжці, яка буде дешево калькульована, щоб могла бути поширена по селах. (У вступній промові до тієї книжки звернемо саме увагу на те, що наші селяне дуже лихо відживляються, хоч з бараболі, муки, ярин та овочів можна мати сотки поживних страв і тому подаємо у книжці такі куховарські приписи, з якими повинні познайомитись в першу чергу наші селянки).

В тій книжці можна з успіхом реклямувати не лише споживчі товари, бо в частині про домашні порядки, столове накриття і т. п. (О. Заклинської) можна з успіхом реклямувати все те, що є до хати потрібне, все те, що є необхідне до удержання порядку в кімнаті чи кухні.

Тому дозволяємо собі запросити Вас помістити в тій книжці оголошення про Ваші цінні вироби. (Ціна: за 1 стор. 80 зол., ½ стор. 40 зол.). Зазначуємо, що крім платного оголошення, ми помістимо в тексті книжки вказівки про Вашу Фірму в таких місцях, де це буде доцільне, а просимо ще взяти під увагу, що наша книжка буде постійно в ужитті кожної господині (при варенні обіду) й кожна господиня матиме постійно перед очима Вашу Фірму.

В-во „РУСАЛКА" у Львові, Ольшевського 11.

Упередження. Цим повідомляємо все українське громадянство й фірми, що бувший член Управи Кооперативи „Рій" АНТІН ЧИР не є вже членом Управи з днем 4. листопада ц. р. та не має права від імені кооперативи „Рій" вести будьяких торговельних чи інших трансакцій. — Надзірна Рада Кооперативи „Рій".

Потребуємо рухливих кольпортерів на Львів. Даємо великий опуст. Докладніші інформації в Адміністрації „Фронтом!", Львів, Куркова ч. 8.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ЖИДІВСЬКІ ФІРМИ И ПІДПРИЄМСТВА — ЦЕ МАТЕРІЯЛЬНА БАЗА КОМУНІЗМУ И ТОМУ ЧЕСНИЙ УКРАІНЕЦЬ У ЖИДІВ НЕ КУПУЄ. — ЖИДІВСЬКИХ ФІРМ НЕ ОГОЛОШУЄМО.

Фірми, в яких українці полагоджують свої орудки.

Футра жіночі і чоловічі та ріжного роду футряні шкірки поручає по найнижчих цінах фабрика футер „ХРОМ", Львів, вул. Руська ч. 20, тел. 271-83.

Читальні й інші товариства, доповніть свої бібліотеки новою книжкою
Олеся Бабія
„ДВІ СЕСТРИ"
в якій змальовані трагічні наслідки союзу УГА з большевиками в 1919 р. Ціна книжки 95 сот. з пересилкою 1.30 зол., які треба вислати до
В-ва „Сад", Львів, Потоцького 14, м. 1.

Кооператива „ЗЕЛОЦЕНТР" ЛЬВІВ, РУСЬКА 3., 1 пов., купує дикі й культивовані лічничі зела. Дає поради, коли прислати значок на відповідь.

Перевозове підприємство
СТЕПАН ФРОНЧЕК і СКА
у Львові, бюро: Сенкевича 2. 1 п.
тел. 286-79
Перепроваджування й меблеві транспорти власними патент. меблевими возами. Оцловання товарів, експедиція, довіз. ДЕШЕВО Й ТОЧНО.

Виробляю і направляю ріжні музичні інструменти, як смичкові так і шарпані. ШВАЙКА ДМИТРО, БРОДИ, ґр. ТИШКЕВИЧА 3.

Модерні **МЕБЛІ**
арт.-столярська робітня
ТОМОЧКО І ГАЛЬОВ
Львів, Потоцького 58, тел. 297-59.

Шукаю спільника (чки) з готівкою від 3.000 зол. для ведення складу конфекції та ґалянтерії. Негайні зголошення до Адм. „Фронтом!" під „Забезпечуємо наш капітал".

Українська хем.-косм. фабрика Альое сп. з о. в. у Львові вирабляє:
Альое пасту і порошок до зубів.
Альое креми, товстий і сухий під пудер.
Альое пудри.
Альое шампуни.
Альое вазеліну люксусову.
Альое театральні шмінки.

Мід на свята купуємо тільки в кооперативі — — —
РІЙ Львів, Руська 20

Хочете дати працю українським робітникам — купуйте в нашій фірмі!
Першорядна цукорнича робітня
МИКОЛА ПІДСАДОЧНИЙ
Львів, вул. Краківська ч. 5.
Дешевше, бо в подвірї!
Порівняйте наші ціни з цінами інших фірм!

1 кг. овоч. галяреток у шоколяді	4.50 „
1 кг. добірних чаєвників	3.80 „
мішані тісточка пріма якости 1 шт.	0.12 „

Дайте доказ, що клич „свій до свого" не є у вас пустою фразою!

ПОЗІР УКРАІН. ТОРҐОВЦІ Й КОЛЬПОРТЕРИ!
На зимовий сезон поручаємо:

Різдвяні почтівки — сотня	6.00 зол.
Мистецькі почтівки — сотня	6.00 зол.
Народні Вишивки, альбом	3.00 зол.
Моноґрами до хрест. робіт	4.00 зол.
Моноґрами до гафту	3.00 зол.
Українські вишивки 8 таблиць	3.50 зол.
Молитвенник У. М. Х.	0.80 зол.
Новий Колядник	0.40 зол.
Малий колядничок з нотами	0.40 зол.
Вифлеємська ніч, з партитурою	3.00 зол.
Месія, 3 дії	0.80 зол.
„Вертеп", для колядників	0.60 зол.
„Святий вечір" різдв. пєса	0.30 зол.

Замовлення і гроші слати на адресу: **Гр. Ганулаяк, Львів, вул. Ольшевського ч. 11.**

Всякі торбинки, друкарські й пакункові папери поручає ТОП, Львів, пл. Більчевського ч. 4. Тел. 244-33.

Одинока в тій околиці українська молочарня
Дельта
ЛЬВІВ, НА БАЙКАХ 17,
поручає всі вироби „Маслосоюзу", свіже печиво й сири.

Перша українська перфумерія і гуртівня
„ЛОТОС" — ЛЬВІВ, СИКСТУСЬКА 21.
поручає добірну косметику й господарські товари. Великий вибір квітових вод на вагу.
Покупці дістають ТОВАРОВІ БОНИ.

Кравецька робітня
ІВАН КАЩАК
Львів, Жовківська 46
виконує покриття футер, раґляни, убрання в першорядні викінченні, теж на рати.

Найкраще оправить книжку артистична переплетня
ПАВЛО БАБЯК
Львів, Бляхарська ч. 12.

РОМАН ГОРГОЛЕВСЬКИЙ
торговля залізних товарів,
Львів, вул. Собеського 3, тел. 239-70
поручає по найнижчих цінах: кухонну посуду, ремісниче приладдя, будівельне й меблеве окуття.

Европейське фризієрське заведення для пань і панів
Т. КУТКОВСЬКИЙ
Львів, Сикстуська ч. 14.

Електричні інсталяції, направки, лямпи, батерії, акумулятори в українськім електротехнічнім заведенні
Лев Надрага, Львів, Валова 23.

Найкращі й найдешевші музичні інструменти і кружки та направа всяких інструментів тільки у краєвій вирібні муз. інструментів
ФР. НЕВЧИК
Львів, вул. Городецька ч. 25, тел. 225-76.

Скуповую шкірки ріжних домашних і диких тварин, щетину, волосіння і плачу готівкою найвищі ціни. ШВАЙКА ДМИТРО, БРОДИ, ґр. ТИШКЕВИЧА 3.

УКРАЇНСЬКИЙ САЛЬОН МОД „МАК" перенісся на вул. ГЛИБОКУ ч. 1. (ріг Сапіги, проти Політехніки) й має на складі найновіші фасони капелюхів, рукавичок і штучних квітів.

Прикраси, цяцьки і свічечки на ялинку, а теж всяку косметику, перфумерію і дроґерійні сирівці купуйте у СКЛАДІ ФАРБ „ПІД ЧОРНИМ ПСОМ", СТ. МОСЦІЦЬКИЙ, ЛЬВІВ, РИНОК 5.

„САМА ШИЮ"

ПОВНИЙ КУРС ЖІНОЧОГО КРАВЕЦЬКОГО КРОЮ

вже появився і продається у Видавництві „Батьківщина" і в книгарнях.

Отсей перший **український** підручник жіночого крою зладжений п-нею **А. ЦЬОКАН** приносить крій

1. а) білля на постіль
   б) білля мужеського
   в) білля жіночого
   г) білля діточого
2. Жіночих суконь
3. Жіночих плащів
4. Дитячих суконочок і плащиків
5. Хлопячих убрань і плащиків

Маючи підручник „САМА ШИЮ" кожна пані зможе стати для себе кравчинею.

Це величезна ощадність.

Ціна підручника всього **8.00 зл.** з пересилкою **8.50 зл.**

Замовляти: Видавництво „БАТЬКІВЩИНА", ЛЬВІВ, ЧАРНЕЦЬКОГО 8. І. ПОВЕРХ.

ШКІРИ ТА ШЕВСЬКЕ ПРИЛАДДЯ
Т-О-МА
Львів, Ринок ч. 7.
Одинокий того роду укр, склад у Львові [redacted]

КАТОЛИЦЬКА КОНФЕКЦІЯ ДЛЯ ПАНЬ
поручає костюми і плащі, шкільні однострої від 16 зол., зимові від 30 зол. Замовлення виконуємо дешево за одну добу
ЛЬВІВ, РИНОК 26 У КРАМ. ЕНДЕРСА.

Новововідчинений ресторан
СТЕФАНІЇ БОРСУК У ПЕРЕГІНСЬКУ
видає смачні сніданки, обіди й вечері по дешевих цінах.

Крамниця міш. товарів і шк. приладдя
ТЕОДОРА СЕМЕНА, Рожнітів.

Новини на св. Миколи і ялинку поручає маґазин блаватних товарів
ТАНИЙ СКЛЕП
Зиґмунт Залеський
Львів, Галицька ч. 8.

ПІОН Українська СТОЛЯРСЬКА кооператива, Львів, ул. Лєнартовича ч. 4

виконує всякі роботи меблеві, будівельні, склепові урядження і т. д. солідно й на догідних умовинах.

Ароза Львів

БУДИНІ

ЗАВЕДЕННЯ ЧИЩЕННЯ ШИБ
Львів, Хорущини 11 а, тел. 269-48.

ВЗУТТЯ
Іван Чорній, Руська 3.

СОЛІДНЕ ВЗУТТЯ дістанете в ОЛ. БЕРЯКА, Львів, вул. Руська 18 (напроти Волоської церкви).

ГОДИННИКАР
П. Карпинець, Домініканська 7.

ДЗВОНИ:
Вол. Устенський, Руська 5.

ДРУКАРНІ
„Графія", вул. Тиха 5.

ЕЛЄКТР. И РАДІОПРИЛАДДЯ

Українські радіоприймачі „ЕРҐОН"
з українськими скалями!
Виробня „ЕРҐОН", Львів, Потоцького 58.

ЕКО Львів, Сикстуська ч. 29. Телефон 203-30.
Інсталяції світла, електро медичні апарати й радіотовари.

КЛІШАРНІ
„Унія", Мілковського 5.

„МЕТА" одинока українська механічна фабрика паперових виробів
Львів, Бема ч. 12 а. — Тел. 232-99.
ВИКОНУЄ: всілякі друки для купецьких і промислових цілей, машинові торбинки для споживчих крамниць, опакування для цукорничих виробів, для мануфактурних склепів і т. д.

Кравецька робітня
А. ДУФАНЕЦЬ
Львів, Пасаж Міколяша, тел. 287-71.

МАШИНИ ДО ПИСАННЯ І ШИТТЯ.
Патицький і Иванишин, Чарнецького 10.

МІД І БДЖОЛЯРСЬКЕ ПРИЛАДДЯ
Кооп. „Рій", Руська 20.

Львівське заведення
КОНСЕРВАЦІЇ СКЛЕП. ЖАЛЮЗІЙ
У Львові, Хорущини 11 а, тел. 269-48.

НАЙКРАЩІ Й НАЙЛІПШОЇ ЯКОСТИ
КИЛИМИ, ҐОБЕЛІНИ, ЗАВІСКИ, ОБРУСИ
тільки у фабриці
Ст. Галана
Склад: ЛЬВІВ, РІГ КОСЦЮШКИ

НАСІННЯ
Богдан Попович, Руська 16.

Пасту до взуття у всіх красках, пасту й віск до підлог, синку до білля, шварц до чобіт, васелину до шкір, шевський віск, шевську чорну й білу смолу й мухолапки тільки марки **ЕЛЕҐАНТ**
бо це є свій рідний виріб

Всякі папери, шкільне й канцелярійне приладдя купуйте лише в **СОЮЗНІМ БАЗАРІ**
Руська 20

ЗМІНА ЛЬОКАЛЮ!
Ритівниче заведення, виріб печаток з кавчука й металю, звич. і емаль. відзнак, метальових таблиць
ЕВГЕН МАРІЯН УНГЕР
перенесено на вул. Бурлярда 4 (бічна Баторого) тел. 230-73.

Порошки до миття, прання і розмягчування води української фабрики
„МОТА"
вживають всі Українки.

Похоронне заведення
„ХАРІС", вул. Корняктів 3.

КЛЮБ УКРАЇНСЬКИХ ЕМІҐРАНТІВ
У ЛЬВОВІ, ПЛ. БЕРНАРДИНСЬКА 2
видає смачні та здорові снідання, обіди й вечері по доступній ціні. Для студенства знижка.

Всякого роду світську та священичу одіж поручає кравецька робітня **В. ХОМИН**
Львів, вул. Домініканська 11. (партер).

КЕРАМІКА
склад порцеляни і скла
ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 5, В ПОДВІРЮ
під управою Ол. Ониська
поручає скло й порцеляну.

Портрети, фотографії, побільшення
МИХ. ШАЛАБАВКА, Львів, вул. Шептицьких 11.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ:
1 мм. анонсової шпальти 20 сот.
в тексті 30 сот. на 1 стор. 40 сот.
Більші анонси за окремою умовою.

ШНУРІВКИ ГРЕБЕНІ ЗЕРКАЛА ҐУЗИКИ тільки української фабрики **ГАР** Львів, вул. Потоцького 58

СПОЖИВЧІ Й КОЛЬОНІЯЛЬНІ ТОВАРИ
НАРОДНЯ ТОРГОВЛЯ
Склепи у Львові: Ринок 36.
Личаківська 155.
Слодова 1.
Більчевського 3.

Мармоляди, повила, соки тільки в українській фірмі **ПРОДУКЦІЯ**, Львів, вул. Павлінів.

Фортепяни, піяніна, фісгармонії дешево продає, міняє й купує
ГАНАК, ПІЛСУДСЬКОГО 21. І. п.

ПЕРШОРЯДНА, ФАХОВО ВЕДЕНА РОБІТНЯ ФУТЕР
Юліяна Глушевського
Львів пл. Капітульна 3. Тел. 254-46

ДЗВОНИ, ЦЕРКОВНІ РЕЧІ, ДЕВОЦІОНАЛІЇ, ОБРАЗИ, ВІДЗНАКИ, ПЕЧАТКИ
„ДОСТАВА"
Львів, Ринок 40 і Руська 20.

Кравецька робітня
А. ОСИПОВА
перенесена зо Станиславова до ЧОРТКОВА, вул. МІЦКЕВИЧА 26. веде курси для всіх кравці. Новий спосіб шиття одягу. Зголошення письменно або особисто.

Фабрика солодощів і цукорків
„Фортуна Нова"
Львів, вул. Кордецького 23
крамниці: РУСЬКА 26
ГОРОДЕЦЬКА 93
ЛИЧАКІВСЬКА 19

Купуйте тільки МУШТАРДУ з фабрики **МІКА**
Львів, Городецьк 121. Тел. 295-50

Фабрика шевських кілків
ДЕНДРА
Львів, Потоцького 58.

Вже появилися у продажі шнурки до пакування українського виробництва
МОТОК
ЛЬВІВ, ВУЛ. ВУЗЬКА Ч. 3.

КУПУЄМО грубшу (згребінну) коніпну пряжу. Голоситися з прібками до виробництва **МОТОК, Львів, Вузька 3.**

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ И АДМІНІСТРАЦІЇ „Фронтом!" — ЛЬВІВ, КУРКОВА 8.

Видає й за редакцію відповідає Іван Мец. **Друкарня „ГРАФІЯ", Львів, вул. Тиха ч. 5.**